

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Donjoj Stubici, po sutkinji tog suda Sanji Gašparac kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja IVANA IVIĆA iz Selnice, Šćitarjevska 34, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Rebić, dipl. pravnik, stručni suradnik Nezavisnih hrvatskih sindikata, Zagreb, Kneza Mislava 18, protiv tuženika PZZ - Inženjering d.o.o. u stečaju, zagreb, Trnjanska 11f, kojeg zastupa stečajni upravitelj Eduard Mišćević, radi utvrđenja, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 13. svibnja 2009.g. u nazočnosti tužitelja osobno, njegovog punomoćnika, te stečajnog upravitelja tuženika, dana 19. svibnja 2009.g.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je ugovor o radu broj 296-11-0 kojeg je tužitelj sklopio s tuženikom dana 31. kolovoza 2007.g., ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

II Utvrđuje se ništavom odluka tuženika o prestanku ugovora o radu broj 296-11-0 od 28. rujna 2007.g..

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj u tužbi navodi da je bio zaposlenik tuženika na osnovi ugovora o radu na određeno vrijeme br. 296-11-0 od 31. kolovoza 2007.g. s danom prestanka istog ugovora 30. rujna 2007.g, te da mu je dana 05. listopada 2007.g. dostavljena obavijest o isteku navedenog ugovora o radu i Odluka o prestanku istog ugovora.

Nadalje, tužitelj navodi da je i nakon proteka roka na koji je predmetni ugovor o radu zaključen nastavio kod tuženika obavljati poslove radnog mjesta na kojima je bio uposlen na temelju predmetnog ugovora o radu.

Navodi da je u zakonskom roku izjavio zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, kojeg je tuženik odbio kao neosnovan, svojom odlukom od 22.10.2007.g.

Slijedom navedenog, tužitelj smatra da predmetni ugovor o radu treba smatrati ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, u smislu odredbe čl. 10. st. 5. Zakona o radu, te predlaže da sud donese presudu kao u izreci.

Tužitelj je povukao dio tužbenog zahtjeva kojim traži da tuženik tužitelja zbrine prema načinu preuzimanja i zbrinjavanja radnika tuženika u skladu sa Odlukom o zbrinjavanju viška radnika tuženika od 17.09.2007.g. Tuženi se nije protivio povlačenju ovog dijela tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da su neistiniti i bez osnova navodi tužitelja da je nakon isteka ugovora o radu na određeno vrijeme kod tuženika nastavljao obavljati poslove radnog mjesta na kojima je bio zaposlen.

Navodi da je radnicima tuženika koji su imali zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme prestao radni odnos 30.09.2007.g., slijedom čega tuženik nije imao namjeru zaposliti, i to bez obavljanja ikakve djelatnosti, radnika koji je imao zasnovan radni odnos na određeno vrijeme.

Tuženi ističe da tužitelj nije svoj tužbeni zahtjev precizirao sukladno svojoj prijavljenoj tražbini, odnosno rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 31. ožujka 2008.g.

U podnesku predanom u spis na glavnoj raspravi 13. svibnja 2009.g., tuženi ističe da nema mjesta primjeni odredbe čl. 15. st. 5. Zakona o radu, već je sa tužiteljem trebalo zaključiti Ugovor o djelu, nakon prestanka ugovora o radu na određeno vrijeme, a za završavanje poslova u tijeku.

Predlaže odbiti tužitelja sa tužbenim zahtjevom.

U tijeku postupka izvršen je uvid u obavijest o isteku Ugovora o radu, Odluku o prestanku Ugovora o radu, Ugovor o radu br. 296-11 0 od 31.08.2007.g., odluku tuženika od 22.10.2007.g., Odluku o zbrinjavanju radnika PZZ – Inženjeringa d.o.o., zahtjev za zaštitu prava radnika, rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-257/07 od 31.01.2008.g., Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-257/07 od 31.03.2008.g., evidenciju o radu, te je proveden dokaz saslušanjem tužitelja i svjedoka Branke Husain.

Tužbeni zahtjev osnovan je u cijelosti.

Između stranaka nije bilo sporno da su tužitelj kao radnik i tuženi kao poslodavac zaključili ugovor o radu na određeno vrijeme br. 296- 11 o dana 31.08.2007.g.

Ugovor je zaključen zbog povećanoga obima posla, a trajanje ugovora određeno je do 30. rujna 2007.g.

Temeljem iskaza tužitelja i svjedoka Branke Husain, te uvidom u evidenciju o radu, utvrđeno je da je tužitelj i nakon isteka ugovora o radu od 31.08.2007.g. nastavio raditi kod tuženika i obavljati iste poslove radi kojih je zaključen ugovor o radu na određeno vrijeme i to do 05.10.2007.g., kada mu je uručena obavijest tuženika o isteku Ugovora o radu.

Sud u cijelosti prihvaća iskaz tužitelja i svjedoka Branke Husain, budući da iskazuju suglasno, logično i uvjerljivo, a iskazi im se podudaraju i sa podacima koji proizlaze iz evidencije o radu, čija vjerodostojnost između stranaka nije sporna.

Odredbom čl. 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu (NN 114/03, u daljnjem tekstu ZID ZR 03) propisano je da u slučaju kada radnik ostane raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena za koje je ugovor sklopljen, smatra se da je radnik sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Predmetni ugovor o radu na određeno vrijeme istekao je 30.09.2007.g. Tužitelj je nakon toga ostao raditi kod tuženika do 05.10.2007.g., slijedom čega su se ispunili uvjeti za primjenu odredbe čl. 5. ZID ZR 03, te se ugovor o radu na određeno vrijeme br. 296-11 0 od 31.08.2007.g. smatra ugovorom o radu na neodređeno vrijeme.

Pritom sud uvažava stav tuženika da u okolnostima u kojima je nad tuženikom započeo likvidacijski postupak, a radnicima koji su imali zasnovan radni odnos na neodređeno vrijeme prestao je radni odnos, da tuženi nije imao namjeru sa tužiteljem, odnosno radnikom koji je imao zasnovan radni odnos na određeno vrijeme, sklapati ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Međutim, odredba čl. 5. ZID ZR 03 ne govori o volji stranaka i namjerama poslodavca, već strogo formalno određuje da ukoliko radnik ostane raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena za koje je ugovor sklopljen, smatra se da je sklopio ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Također točna je tvrdnja tuženika da je sa tužiteljem nakon isteka ugovora o radu na određeno vrijeme trebalo zaključiti ugovor o djelu radi završetka započetih poslova, kako to navodi tuženi u svom podnesku predanom u spis na glavnoj raspravi 13.05.2009.g.

Međutim, tuženik nije sa tužiteljem zaključio ugovor o djelu, nije kao poslodavac reagirao na činjenicu da tužitelj i dalje, iako mu je istekao ugovor o radu, radi kod njega, već je isto dozvolio, radi čega dolazi do primjene odredba čl. 5. ZID ZR 03.

Vezano uz prigovor tuženika da tužitelj nije svoj tužbeni zahtjev precizirao sukladno svojoj prijavljenoj tražbini, odnosno rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 31. ožujka 2008.g., valja navesti da je predmet ovog postupka zaštita prava radnika iz radnog odnosa, dok se spomenutim rješenjem Trgovačkog suda utvrđuju novčane tražbine vjerovnika, a novčana tražbina tužitelja koju je prijavio u stečaj, nije predmetom ovog postupka.

Budući da je ugovor o radu broj 296-11-0 kojeg je tužitelj sklopio s tuženikom dana 31. kolovoza 2007.g., ugovor o radu na neodređeno vrijeme, odluka tuženika o prestanku ugovora o radu broj 296-11-0 od 28. rujna 2007.g., suprotna je zakonu i time ništava.

Stranke nisu potraživale trošak, tako da sud o troškovima postupka nije niti odlučivao.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci.

U Donjoj Stubici, 19. svibnja 2009.g.

SUDAC
SANJA GAŠPARA
ZA TOČNOST
UPRAVITELJ SUDNE KANCELARIJE

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu u roku 8 dana od primitka pismenog otpavka presude. Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka, putem ovog suda, a o istoj odlučuje Županijski sud u Zlataru.

Dna:

1. Ivan Ivić, po pun. Domagoju Rebiću, na adresi Nezavisnih hrvatskih sindikata, Zagreb, Kneza Mislava 18
2. PZZ – Inženjering d.o.o. u stečaju, Zagreb, Trnjanska 11f

